

מיכתבים

הישראלי היפה והשפוי

עוד הצעות קוראים לאישה השנה תשמ"ז. שופיע בשבוע הבא בשער גליון ראשיה השנה תשמ"ח של העולם הזה.

...משה ניסים, שרהאוצר, המצליח להחזיר את המשק הישראלי לפסים של שפיות. בלי רעש, בלי מהומה, כתבונה, כשיקולדות, אך במהלכים מחושבים היטב.

ניסים הוא מסוג האנשים, שהימצאותם בשטח מבטיחה עתיד טוב יותר למדינת ישראל.

וגם כמחיר שאשמע מגוים, אני מנמק את בחי' רתי ככך שבין השאר מייצג ניסים את הישראלי היפה, העושה את מה שיש לעשות, גם אם אין נותנים לו על כך צל"ש, כרונגמת עמידתו האיתנה בנושא הרביאי.

חזרה לקריאת הקרב

האיש המבקש לשים קץ לסטטוס קוו השביר.

אישה השנה הוא החרדי, המשתלט יותר ויותר על חיינו (או יותר נכון, יורד לחיינו). זה האיש שהצליח להקצין ולקטב את הניגודים בין מחנה הרוב החילוני למחנה המיעוט הדתי, ניגודים עליהם כיסו עד כה עשרות שנים של הסכמה הדדית, שאיפשרה את קיומו של הסטטוס קוו השביר.

זה האיש שצילם השחור הולך לפניו והוא מחזיר אותנו לקריאת הקרב שהושמעה פעם בני סיבות אחרות: "תנו לחיות בארץ הזאת!"

גילעד רז, ירושלים

אי'הבנה באיסלנד

האיש שמעשיו ומחדליו יפגעו בנו, בבנינו ובבני-בנינו.

בהתחשב בכך שאנחנו כחם קטן על המפה העולמית, אין ברירה אלא לבחור באישה השנה מחוץ לגבולות ישראל.

זהו רונלד רגן, מנהיג המערב כביכול, שבי חולשתו, אם מפאת עצם טיבו, אם מפאת גילו, דירדר את המערב לעמדה נחותה כמאבק האיתנים הקבוע עם המזרח. השנה הוא עשה זאת החל מוועידת-הפיסגה באיסלנד, בה, למעשה, לא הבין רגן בכלל במה המדובר ועד לצערו האחרון, ההרפתקה במיפץ הפרסי.

מעשיו ומחדליו של רגן פוגעים ויפגעו בנו, בבנינו ואני חוששת מאוד גם בבני-בנינו.

גיטה גנני, נענתיים

רגליים על הקרקע

אלוף מיקוד בחזית הייצור והייצוא.

מן הראוי לצאת השנה מן העולם המוגבל והמגביל, של מדיניות גבוהה, יחסים בינלאומיים, שיקולים קוסמיים וכ"ו ולשוב עם הרגליים לקרקע המציאות האפורה, ושם נפגוש את איש השנה תשמ"ז — אלוף (מיל) ישעיהו גביש.

מנכ"ל קונצרן-הענק כור, על עשרות מיפעליו, עשרות אלפי עובדיו ומחזור המיליארדים שלו. גביש עומד בצומת המכריעה של מדינת ישראל, והוא עתה אלוף מיקוד חזית הייצור הייצוא, האיש שמעשיו ישמשו דוגמה מחייבת לכל התעשייה הישראלית, כאשר זאת תצטרך, בסופו של דבר, כריברי בומה שביט, "לעבוד על המחרטות ולא על הממשלה", לייצל מיפעלים, לייצר מוצרים אותם אפשר לייצא וכנראה גם לסוור מיפעלים וגם לפטר עובדים.

יאיר פרצוביץ, תל-אביב

כאש בעצמותינו

האיש העומד למיטפת בירושלים.

אין ברירה. אישה השנה הוא ג'ון דימאניוק, בין אם הוא איוואן האיום ובין אם לאו. הפועתו בירושלים מוכיחה דבר אחר: השואה עדיין איתנו. השואה עדיין רודפת אותנו. השואה עדיין כאש בעצמותינו. דוד ניסן, תל-אביב

שרה-קרב וההיסטוריה

ותיק האלופים הרואה נכוחה.

אישה-ביטחון של השנה הוא האלוף משה בר-כוכבא, ותיק האלופים כצה"ל ויוצא האירגון הצבאי-הלאומי דווקא הוא רואה נכוחה ומבקש שצה"ל ילמד לקחים לא רק משרה-הקרב, אלא גם מההיסטוריה, בצאתו בשפה ברורה נגד ההפציצות האחרונות כלכנון. ישראל יוסף, חיפה

חווה מדברת

לראשונה מאז נעצרה ונשפטה, העניקה חווה יערי ראיון עיתונאי מהכלא. "אילו יכולתי לחיות את חיי מחדש", היא מהרהרת בקול. "הרב של הכלא הסביר לי שאבי לא היה צדיק, ומגיע לו עונש... אביה גרונת היתה לסבית סמויה... אהור עשה חש" בון קר של נישואין כדאיים..."

40

ילד טוב ירושלים

בכל פעם שהציבור החילוני מתעורר ומגלה סימני מרד בכפייה הדתית, קם ילד-טוב ירושלים וקורא למתינות. ילד המדבר על התפיסות, על הירבבות, שולחן עגול ופשרה וכ"ו. וכו'. הילד הזה הוא תמיד חילון. נ"י. תמיד שייך למפלגת העבר. דה, תמיד פוזל לעבר טרי קולק.

7

ההנצחה השערורייתית

עריית תל-אביב, בשיתוף עם עיריה גרמנית, החליטה להנציח את "יא הספורטאים. הבניין נקרא "בית מינכן" — על-שם מקום הרצה, ולא על שם הנרצחים. 35 בני המישפחות של הקורבנות, וזעמים: עד היום לא קיבלו דוחות פתולוגיים על גורם המוות, בטקס כמעט התעלמו מקיומם, והשר אברהם שריר הדעים כנאמו כשהשמיע פראפראזה על סיסמה נאצית: "אנחנו עם אחד, דאגה אחת, עצב אחד."

36

כתבת השער הקידמי:

אחרי זינווה

כמיספר המשתתפים בכינוס מטעם האו"ם בזינווה, כך מיספר הגירסות על מה שאירע עם צדלי ביטון נפגש עם ירד אשך, ויצא מחדרו כשבפיו הודעה מדהימה. דוברי אשך מכחישים, ביטון מתעקש. דובר רקח יצא לחופשה פיתאומית ובמיפלגתו מיתממים: בכלל לא היתה שם מישלחת של רקח. אלא של חרשו בכל המהומה נשכח. בינתיים, נאמו הפומבי החשוב של ערפאת.

8

כתבת השער האחורי:

זוהי יפן בלילות

יש לה מלך, ליפן. זהו מלך הסטריפי טיו, חיים לוי. מופיעות אצלו ריטה קאדילק (שני צעירים על זרועותיה אחרי כל הופעה), מגדה מאיר הסולידית, שאינה אלא גבר, ובריגיט הגרמניה, המחדירה לגופה סכינים. לוי עצמו מתגעגע לאשתו, שממנה נפרד, כי "תמיד אהבתי ותמיד אוהב אותה".

28

יוסף יתקין והסמים

אביבה נגד מנסה להקים קהילה טיפולית לנגמלים מסמים, ועל הבית שקיבלה לצורך כך נמשך מאבק. למוי שמנסה להסריע לה, לא איכפת שאמה היתה, בראשית המאה, אהובתו של החלוצי המפורסם יוסף יתקין, שמנהיגי הישוב ביקרו בבית הוריה, ושהיה לה דוד אמיראל. מאיימים לשרוף לה את הבית.

16

תשמיש רק במיטה

ההסבר המדעי שבסי החרדים לאיסורי המין (תשמיש): "כל השטוף כבעילה — זיקנה קופצת עליו, כוחו תש ועינו כחות". ועוד: מדוע אסור להביט בבעלי-חיים מזדווגים, מדוע אסור ללבוש מיכנסים הדוקים, מדוע לרוק אסור להביט בזמן השי- תנה. לא בעמידה, לא בישי- בה, לא לאור הנר, רק במיטה.

31

הלוויית אבא ריקלים

פינחס ריקלים מת בגיל 94 במיתו. אחרי ארונו הלכו בנו, משולם (שמור היטב), ללא כרס וללא קמט בפניו), כלתו פיא זדורה (חליפה מחוייטת, בובת-תינוק כידיה), לילי ואריק שרון, שלמה להט ושתי מטפלות כושיות.

39

שוידר שאבעס

שתי עיתונאיות התחפשו לנשים כשרות ויצ' או לרגל במאה-שערים, בעת הפגנת שבת. חוליית-הסיקור של העולם הזה מדווחת על החרדים כבני-אדם: התחפשות, מסתבר, היתה צנועה מדי, כי החרדיות היו לבושות לסי מיטב האוסנה — הרבנים השליטו סדר ומנעו מ"ילדים לזרוק אבנים — הגברים שרו במקלה. שוידר, שוידר, שאבעס? קרי: (שוידר-שבת).

14

"אני צמח-בר!"

צמח-בר" הוא שם תקליטה הראשון של סי היימן. "צמח-בר זה אני!" היא אומרת. אבא, המלחין, ירד מהארץ, כדי להצליח בחול. בגיל 12 היא חזרה לברד, נרדה כפליטה ממקום למקום. התקליט מבטא את הכאב של אשה בת 26, שלא היתה לה ילדות, רוצה להצליח.

24

פיטורי השניים

הגירסה הראשונה היתה, שהכונה היא להדיח את עמרים ניר. ניצה שפירא וישראל פלג הוכנסו לרשימת המפורסמים רק כדי לסמן עיגול סביבו. בסוף מתברר שהפגיעה היתה רק כעניגול, לא כמטרה. השניים יפוטרו, ניר יישאר. בינתיים.

37

רחל המרחלת מדווחת:

ארז קירד (בנו של מוטקה, מאגף האיכסים), בכלא הבריטי, מחכה לביקורה של חברתו מיכל (בתה של תמר דניציגר, שהיתה אשת אביו) • מורים ששון (אופנת נ'ורדש) תפר שימלת כלה לנילי דרוקר • יורם שפמל ותירצה בשארי — כפעם הראשונה במדור רכילות • אילנה אביטל ביחד עם חיים בולקין • איתן ודקלן בינג — רצו כן, בחרו כבראיל בת • עדי בן-יוחנן מתגרשת מדורון אייני הורן • נישאה דנה וקסלר.

34

המדורים הקבועים:

- 21 זה וגם זה — חתימה וקישקוש
- 22 לילות ישראל — קרין דונסקי חושפת
- 26 דף חדש — מים בפישון
- 31 עצם העניין — סלי קליין במדים
- 32 תשבצות — תקוע בחוץ (2)
- 33 הדרוסקס — בחולה וגם דרוקן
- 34 רחל מרחלת — על כל העולם
- 37 תמרזרים — החייל הקשיש ביותר
- 42 חור ברשת — צחי במתנה האויב

- 3 מיכתבים — אי הבנה באיסלנד
- 4 איגרת העורך — שרונש ושם בלבד
- 6 במדינה — ארבעה שהלכו
- 7 הנדון — סדי בוס
- 10 תשקיף — סבלת-הקצבים
- 11 יומן אישי — גום באף יהודי
- 12 אנשים — הנחש ואשת הח"כ
- מזה הם אומרים — אריק איינשטיין
- חיים דבורין, ריבקה מיכאלי, יצחק ארז, בענו אפלכאום וחיים שור